

efter et Forslag, som er Indenrigsministerens og Flertallets, men derimod efter et Forslag, som dels er Indenrigsministerens og dels Flertallets. I dette Forslag vil man se, at der i Randers Amt er blevet 6 Kredse, og at en af dem, nemlig 1ste Kreds, kun er paa femten Tusinde og nogle Hundrede, hvorimod en anden Kreds, den, jeg har den Ære at repræsentere, er bibeholdt, som den nu er, med 20,720. Man vil altså se, at den har over 5,000 flere Indbyggere end den anden. Nu kunde man tænke, at der var andre Grunde, f. Eks. geografiske, som gjorde, at man havde inddeelt Amtet paa den Maade. Hvis man imidlertid vil se paa et Kort, saa ser man, at det aldeles ikke er Tilfældet. Tværtimod, de geografiske Forhold stride ganske derimod; de vilde gøre, at man tog nogle Dele af den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, idet nemlig de vestlige Sogne i Kredsen have 5 Mil og derover til Balgstedet, men kun 1 Mil til Høring og noget over 2 Mil til Randers, have alle deres Interesser i Randers, have Jærnbaneforbindelse til Randers, høre ikke til Grenaa Kretsreds; altsaa er der baade af geografiske, kommercielle, judicielle og alle andre Hensyn Anledning til ikke at lade dem blive ved den Kreds, de nu tilhøre. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at jeg ikke paa nogen Maade kunde ønske at blive af med noget af de Sogne, som for Øjeblikket høre til Grenaa Kreds. Jeg vil tværtimod sætte Pris paa, at Kredsen bliver, som den er. Jeg er kendt der, har søgt at indarbejde mig i den og saa derfor nødt, at der toges noget fra den. Men jeg betragter Forslaget som en stor Uretfærdighed. Enhver, der vil tage et Kort over Randers Amt og se paa, hvorledes Kredsene ere inddelte, vil ganske sikkert give mig Ret deri. Det maa altsaa have været andre Grunde, der have gjort sig gældende. Men som sagt, naar Flertallet tror at kunne forsvare det, saa vilde det være underligt, om jeg, der ikke i og for sig ønsker, at der skal ske nogen Forandring, skulde stille noget som helst Forslag i den Retning. Jeg gør som sagt kun opmærksom derpaa, men der vil fra min Side næppe komme til at foreligge noget Forslag til Forandring, fordi jeg personlig ikke kunde ønske det, og fordi jeg for Resten overhovedet vil stemme imod den hele Lov. Naar jeg gør det, er det, fordi jeg ønsker og haaber at komme til ligesom hidtil at staa paa en god Fod med mine Vælgere. Det tror jeg, jeg for en Del gør, fordi de vistnok ere af den Mening, at jeg aabent og ærligt siger, hvad jeg mener,

og jeg kunde derfor ikke vedblivende vedligeholde den gode Fod, jeg staa paa med mine Vælgere, hvis jeg stemte for et Forslag, der bliver udgivet for at være grundlovstro, medens jeg mener, det ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, som bliver udgivet for at være retfærdigt, medens jeg mener, det er retfærdighedsstridigt, som bliver udgivet for at være pænt og forekommende — inden Enden tager, saa vi maatte at vide, at det er kristeligt — medens jeg nærmest er tilbøjelig til at tro, at det er brutalt!

Rosager: At det Høire, der gennem flere Aar har ført en Politik, hvorom det selv har sagt, at den laa uden for Grundlovens Forudsætninger, slutter sig til Flertallets Forslag, det finder jeg ganske naturligt. Det er nemlig kun et Skridt frem ad den Vej, det Parti har betraadt i mange Aar. Det er jo saaledes, at det karakteristiske for dette Forslag er, at det i en jærlig Grad nærmer sig til, hvad der var Særlendet ved Ministeriet Estrups Politik, som kort kan betegnes ved disse faa Ord: "Vi ville regere enten med eller mod Loven." Det er altsaa som sagt naturligt, at dette Parti slutter sig til Flertallets Forslag. Men at den ærede Ordfører, der kalder sig Venstremand, som roser sig af, at han har sluttet et Forlig, hvorved vi ere komne tilbage til grundlovmæssige Tilstande, hvorved Grundloven atter var kommen i anerkendt Kraft og Gylldighed, vilde gøre sig til Ordfører for et saadant Forslag, havde jeg ikke ventet. Den 1ste April, da vi fik Forliget, sagde den ærede Ordfører, at han havde været med til at virke hen til dette Forlig for at skaffe "Fred og Fremskridt" her i Landet; men at han kan tro, at der kan skaffes Fred og Fremskridt ved det, han her gør sig til Talsmand for, det havde jeg ingenlunde troet. Men Nøglen til Gaaden er jo den, at nu har den ærede Ordfører talt saa længe om, at han var Venstremand, men han har praktiseret en saadan Politik, at han er kommen over til at faa en Grundlovsopfattelse, som er Højres helt og holdent. Han udtalte saaledes, at vi handle i Grundlovens Ånd, "naar vi føre Tilstanden saa nær som muligt op til, hvad Grundloven fordrer." Jeg er vis paa, at hvis jeg henvendte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bahnsøen), saa vilde det ærede Medlem sige: Det er netop ogsaa min Grundlovsopfattelse, vi handle i Grundlovens Ånd, naar vi føre Tilstanden saa nær op til Grundlovens som muligt, og da jeg var Minister, sørgede jeg for at føre en Politik, der hvilede paa dette Grundsyn; jeg og mine Kolleger toge derfor